

Zwerversliefde deel 9 **Magere Hein zoekt revanche.**

De deur van denksportcafé “De Gedoken Twee” vloog open met zodanige kracht dat de achter de deur staande kapstok wankelde. Een bezoeker kon met een snoekduik nog net voorkomen dat tientallen jassen en hoeden over het café verspreid werden. Dit ging wel ten koste van zijn kop koffie, die omviel, en de huiskat, wiens staart bijna werd verpletterd.

De consternatie, die hij zelf had veroorzaakt, negerend, liep Hein Dubbelman het café verder binnen. Vanmiddag werd de eerste wedstrijd van de viertallencompetitie in de 2e divisie gespeeld en “Magere Hein” was samen met zijn partner Josine de Rijk ingedeeld in het 2e team van “De Blauwe Kring”, bij de tweelingbroers Hans en Theo Hak. Alleen verregaand gekonkel en extreme vriendjespolitiek had er volgens Hein voor kunnen zorgen dat hij niet was gekozen voor het eerste team van Simon Lemm. Hein Dubbelman had het als een enorme belediging ervaren dat de keuze voor het eerste team was gevallen op de bijna 100-jarige Jan Kazamarov en zijn achter-kleindochter Lisa. Omdat de eerste wedstrijd van deze landelijke competitie altijd tussen de teams van een en dezelfde club ging had “Magere Hein” zijn zinnen gezet op deze confrontatie. Nu kon hij bewijzen dat de keuzecommissie het volkomen bij het verkeerde eind had gehad.

“Met die bejaarde en dat schoolkind is het eerste team danig verzwakt,” sprak Hein Dubbelman zijn teamgenoten, langs zijn benige neus, toe. “Die oude Kazamarov scoort alleen maar omdat hij soms de idiootste dingen doet aan tafel.”

“Zal wel,” zei de tweeling in koor.

Josje de Rijk trok één wenkbrauw op. Zij was een fan van de fantasierijke manier van spelen van Jan Kazamarov en Lisa kwam duidelijk uit hetzelfde nest.

De wedstrijd begon al vlug, maar verliep in de eerste helft teleurstellend. De spellen waren vrij vlak en grote mogelijkheden tot scoren waren er niet.

Hein Dubbelman, chagrijnig over het gebrek aan spektakel, probeerde vooral Lisa te intimideren door telkens opmerkingen over haar speelwijze te plaatsen.

“Kindje, kindje, toch. Je moet niet snijden op ♦V. Je moet op de dubbele dwang spelen,” zei hij dan.

Lisa liet zich geen moment van de wijs brengen en haalde al haar contracten binnen. Maar Jan verzuchtte na het 14^e en laatste spel van de eerste helft: “Ik denk dat het voor mij tijd wordt voor een kleine wodka.”

Hein trok zijn gezicht in een minachtende grijns. “Wodka? Zo vroeg? Tijdens een bridgewedstrijd?” Hij schudde zijn hoofd. Achter zijn rug stak Lisa haar tong tegen hem uit. Josje begon te giechelen. Magere Hein werd rood. “Ik vind het gewoon niet gepast om des middags tijdens een serieuze bridgewedstrijd te gaan zuipen,” zei hij. “Zuipen, zuipen,” zei Jan. “Kom nou, tijdens de nationale selectiewedstrijden in Tiflis, speelden wij in de pauzes altijd ‘de beer is gekomen, de beer is gegaan’.”

“Dat is vast geen soort ‘zakdoekje leggen’, ome Jan,” zei Josje de Rijk.

“Nee,” zei Kazamarov. “Met het viertal vulden we dan een groot glas met bier. De eerste nam er een slok uit en vulde het glas dan op met wodka. De tweede nam van dit mengsel dan een slok en vulde weer bij met wodka. Zo ging het glas de tafel rond tot de inhoud alleen nog maar uit wodka bestond: ‘de beer is gekomen’. Daarna ging het

glas weer rond, maar nu werd na elke slok het glas aangevuld met bier, tot er alleen nog maar bier in zat: ‘de beer is gegaan’.

“Drank is vergif,” piepte Magere Hein.

“Opa, geef mij ook maar een glaasje wodka, ik geloof dat ik er nu ook aan toe ben”, zei Lisa en ze knipoogde schalks naar een steeds roder wordende Hein.

Bij de rust was de stand precies gelijk 10-10.

De spectaculaire spellen waar Hein zo op had gehoopt kwamen diep in de tweede helft. Hein en Josje speelden nu tegen Simon Lemm en Bram van Noord.

Op spel 22 bereikten Lemm en van Noord een uitstekend 7 SA contract.

N/niemand

	♠HV9	
	♥AV963	
	♦-	
	♣HBT64	
♠B873		♠-
♥T2		♥HB874
♦VT865		♦HB742
♣53		♣982
	♠AT6542	
	♥5	
	♦A93	
	♣AV7	

Zuid (Bram van Noord) moest 7 SA spelen. Josje op de westplaats kwam, zonder duidelijk kwaadwillende bedoelingen uit met ♣5.

Bram speelde uit de natuur een kleintje op tafel en nam Hein’s ♣8 met de aas. Hij telde zijn slagen. Als de schoppenkleur zou lopen waren dat er 13. Een kleine schoppen naar de heer op tafel bracht het goede en het slechte nieuws: west had ♠B, maar die kon er uitgesneden worden. Alleen... Bram had wel twee entrees naar zijn hand nodig, één om in schoppen te snijden én één om de kleur te benutten. Bram vervloekte zichzelf dat hij in de eerste slag niet een hoge klaveren in de dummy had gezet. Dan had hij nu nog ♣A en V gehad om twee keer over te steken.

Zijn enige kans was nu nog ♣7. Hij speelde ♣6 uit de dummy met de bedoeling die over te nemen met de 7 dan zou alles toch nog goed komen. Hein Dubbelman op de oostplaats keek zeer argwanend naar die 6. Een uitstekende speler als hij, was altijd op zijn hoede. Hij wist niet precies waar van Noord mee bezig was, maar het kon niets kosten om ♣9 op te gooien. Bram zuchtte: “Sorry partner.” En even later werd het spel als één down opgeschreven.

“Ik heb in de eerste slag niet goed opgelet,” zei Bram. “Het contract zag er te mak-kelijk uit.”

“Dat leer je toch als eerste, van Noord,” zei een glunderende Dubbelman. “Ik zou mijn eerste cursusboekjes nog maar eens doorlezen. Zag je trouwens mijn ♣9, partner? Als ik die niet zet dan maakt hij nog steeds.”

“Volgend spel, Hein,” zei Josine.

Alsof hij niks gehoord had, ging Magere Hein nog even door: “Dan had je maar 7♠ moeten bieden. Daarin kun je met introevers net zoveel oversteken als je wilt.”

Toevalligerwijze heette het contract op de andere tafel, met de gebroeders Hak als NZ 7♠. Lisa Kazamarov kwam met ruiten uit en de leider, Theo Hak, verwijderde correct een harten in de dummy. Hij nam de slag met ♦A en speelde een schoppen naar de heer. Ook hier bekende oost niet en had de leider dus twee entrees naar de dummy nodig om ♠B eruit te snijden en troef te trekken. Theo Hak speelde eerst ♥A en toen een kleine harten, daarop gooide Jan Kazamarov sluw ♥H. Zuid troefde en speelde een kleine schoppen naar de 9. Hij incasseerde ook ♠V en moest toen terug naar zijn hand om de laatste troef te trekken. Gezien die ♥H leek het hem het veiligste over te steken met een hartenintroever. Hij knipperde met zijn ogen toen Jan Kazamarov nog een kleintje bijspeelde, maar toen was het al te laat. Lisa troefde over met ♠B en ook hier was het onverslaanbare grote slem down.

“Leuke kaart, die ♥H,” bromde Theo Hak, nog geheel van zijn stuk.

“Ik heb de indruk dat Dubbelman dit niet zo leuk zal vinden,” zei Hans Hak.

Jan Kazamarov grijnsde: “Ach wat, die man beleeft zijn genoegens veel te somber.”

“Oh,” zeiden de broers.

Nog onwetend van de resultaten aan de andere tafel was Hein Dubbelman in een uitstekende bui. Hij bestelde zelfs een cola voor zichzelf en produceerde een soort glimlach voor zijn partner. “We houden nog even het koppie erbij, meisje. En dan komt alles goed.”

Josje haatte deze zelfgenoegzame buien van haar partner, maar had al snel haar aandacht weer bij de laatste spellen. Er gebeurde niet zoveel, maar op het allerlaatste spel kreeg Bram van Noord één van de mooiste spellen uit zijn bridegeleven toebedeeld.

♠AHVB5

♥H6

♦AH

♣AHVB

29 punten! Ondanks al zijn ervaring moest hij even nadenken waar een 29 punter SA-verdeling ook alweer mee geopend werd. Na een paar tellen wist hij het weer en legde 2♦ op tafel. Josine paste en Simon Lemm gaf een standaard 2♥-antwoord. Bram gaf aan dat hij over een loei van een hand beschikte. Josje de Rijk stoorde nog een aantal keren met biedingen in ruiten en harten. Bram van Noord streek met zijn handen door zijn haren en nam even de tijd. Simon wees al zijn forcingbiedingen af. Moest hij nu laag eindigen? Dat durfde hij gewoon niet! ♥V bij zijn partner was al genoeg voor klein slem! Bram keek omhoog en keek naar beneden, maar hakte uiteindelijk de knoop door en bood 6SA. Dit was weer zo'n beslissing waar de uitslag van de wedstrijd vanaf kon hangen. Hoe had hij eigenlijk ooit bridgen leuk kunnen gaan vinden?

Hoe dan ook hij moest nu 6SA af gaan spelen en hoopte er maar het beste van.

Josje de Rijk legde ♦8 op tafel en Bram kon de dummy bekijken. Een gevoel van teleurstelling be kroop hem.

♠8732
♥43
♦BT9
♣T542

♠-
♥AVB87
♦V8765432
♣-

♠T965
♥T952
♦-
♣98763

♠AHVB5
♥H6
♦AH
♣AHVB

Geen ♥V bij de partner, dat betekende dat ♥A goed moest zitten. Hij kon eventueel met schoppen oversteken en om zijn kansen te vergroten eerst ♦AH slaan, misschien viel de ♦V wel mee en was naar ♥H toespelen niet meer nodig. Toen echter oost al meteen niet bekende op ♦H en bovendien west geen enkele schoppen bezat was zelfs oversteken naar de dummy onmogelijk. Bram speelde nog al zijn winnende kaarten af om het de tegenstander moeilijk te maken, maar Josje hield precies ♥AV vast en 6SA was eentje down. Bram keek schuld bewust naar Simon Lemm aan de overkant van de tafel. Die gaf hem een knipoog: “Een heel apart zitsel,” zei hij.

Hein Dubbelman grijnsde van oor tot oor: “Ik ben blij dat na vandaag in ieder geval duidelijk is wie er in het eerste team thuishoren,” zei hij. “Toch een beetje een onbeheerste soloactie van je. Ik had in het eerste team toch wel wat meer overleg verwacht tijdens het bieden.”

Dubbelman wenkte zijn partner, die net haar kaarten liet zien aan Bram van Noord en gezamenlijk liepen ze naar hun medespelers, die al klaar waren.

“Die hebben we te pakken,” zei Magere Hein.

“Nou...,” begon Josje. “Ik denk dat...”

Hein lette niet op haar. “Laat jullie mooie lijstje maar eens zien,” zei hij tegen de gebroeders Hak.

Deze bromden iets onbestendigs.

De eerste spellen van de tweede helft verloor het tweede team licht, maar Hein maakte zich daar geen zorgen over. De echte spellen moesten nog komen. “En nu spel 22,” zei hij. “plus 100.” En hij keek zelfgenoegzaam rond.

“Ja, wij hebben min 100,” zeiden de broers. “Wat!!!!” schreeuwde Hein.

“Tja, die ouwe Rus had een leuk trucje in huis,” zei Theo Hak.

Toen het viertal bij het laatste spel was aangekomen zei Hein met gepaste trots: “Dit hebben jullie zeker niet! Plus 100, weer.”

“Nee,” zeiden de broers. “Wij hebben min 2940.”

Hein Dubbelman begon op zijn benen te zwaaien en Josje pakte hem vlug bij zijn schouder. “Dat wilde ik je net zeggen, Hein. Het is ook 7♥ op dat spel.”

“Zeker,” zei Theo Hak. “Ik opende 2♣; een zwak spel in ruiten of mancheforcing en mijn broer sprong naar 3♦, om aan te geven dat hij iets in ruiten had. Ik gaf een 28-29 SA aan en toen sprong die kleine Lisa Kazamarov ineens naar 6♥. Ik bood nog 6SA, maar Jan Kazamarov legde zonder aarzelen 7♥ op tafel.

Josine begon te lachen. “6SA is een goede redding, gaat maar 1 down. Nou wat deed je op 7♥?”

“Nou, ik zei natuurlijk hák!” zei Theo Hak. “Maar Lisa kan goed tellen: die kon door de bieding zien dat haar partner nul ruiten had én dat ♥H goed zat. Ze redoubleerde en het zat, natuurlijk.”

“Ach, Hein,” zei Josje en draaide zich om. “Je moet je er niets van....”

Maar Hein Dubbelman was nergens meer te bekennen.

